

De predikant als gangmaker

(Naar C. John Miller, *Outgrowing the Ingrown Church*, Grand Rapids ²1999, 90-92)

Wat kan ik doen om het leven van een kerk een nieuwe oriëntatie te helpen geven?

1. Het Evangelie helder en vrijmoedig preken en mensen werven die er geregeld voor bidden dat dit gebeurt. Veel preken zijn eerder moralistisch en wettisch dan gericht op Christus. De nadruk ligt vaak op het doen en laten van dingen, zonder een fundament in de genade van God die zondaren onvoorwaardelijk verwelkomt. Dergelijke vreugdeloze prediking kan mensen terneerdrukken en alle activiteit doden of tot een verplichting maken.
2. De eredienst moet georganiseerd zijn rondom Gods verwelkomende Persoon en Zijn genade. Er dienen zingbare liederen te zijn, die zich concentreren op Christus' kruis en opstanding, de basis van Gods welkom aan ons. We moeten niet aarzelen om duidelijk te spreken van en te zingen over onze zonden, maar dan wel om mensen te brengen tot een eerlijke erkenning van Gods genade. Getuigenissen van gemeenteleden en nieuwe bekeerlingen kunnen ons doen beseffen dat Gods Evangelie werkzaam is in ons midden. Zo'n eredienst bouwt aan gangmakend geloof en geloof dat werkt door de liefde. Zij verwekt hoop op Gods verdere werk.
3. Iedere organisatie of commissie in de kerk moet een gezicht 'naar buiten' ontwikkelen. De diakenen moeten zich ook bezighouden met mensen die niet op de ledenlijst staan. De ouderlingen moeten zich niet alleen met elkaar bemoeien, maar dienen gelegenheden te hebben van gedeelde gastvrijheid waar ook niet-christelijke gasten welkom zijn. De commissie van beheer moet ervoor ijveren dat de gebouwen een sfeer van vreugde en gastvrijheid ademen. We moeten ons tot het uiterste inspannen om een open deur te creëren in de vorm van een introcursus of iets dergelijks voor belangstellenden.
4. Nieuwe programma's zijn nodig, die gericht zijn op de noden van de samenleving buiten de kerk. De kerk moet besluiten tot welke noden zij zich het meest geroepen en geschikt weet en zich daarop richten met gebed en organisatie. Onderzoek welke middelen de kerk heeft en zet die planmatig in.

Bij dit alles is een voortdurend accent nodig op Gods gastvrije karakter. Bij Hem zijn wij vreemdelingen en bijwoners die door Zijn oneindige genade kinderen mogen zijn. Dat moet ons bevrijden van alle onbewogenheid en onverschilligheid, tenzij wij moeten toegeven dat wij nog altijd buitenstaanders zijn. Alleen deze boodschap zal ons reinigen, genezen en vernieuwen.